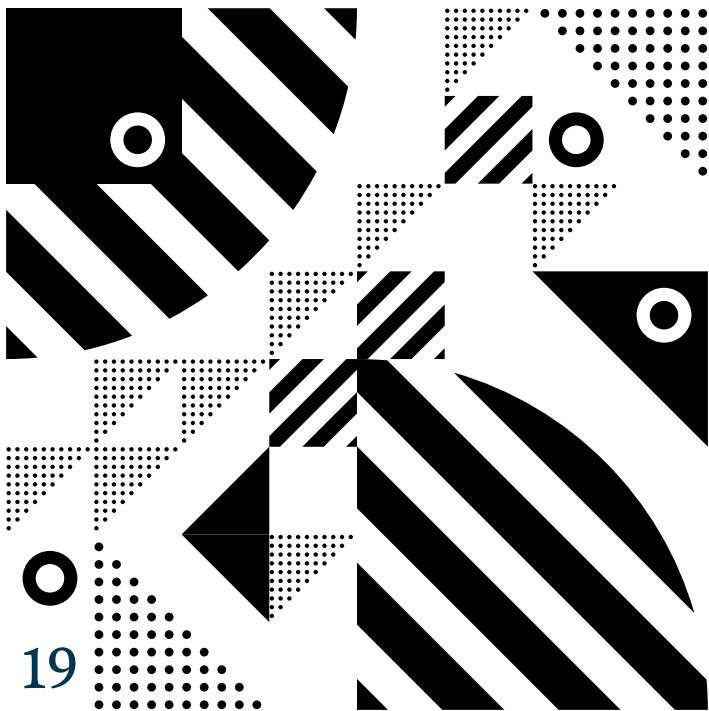

MUG

ZINE

0

19

**De zwart-witte herfst slaat haar bladzijden
om. Iedereen praat maar over de toekomst,
iemand bereidt een maaltijd en daar achter
het gordijn staat zij. In haar hoofd wordt
de rauwe stad gebouwd, met naden zo
zacht als vette schapenwol. Ze mijmert.
Ze mijmert zich een afstand tot het
onderaards verdriet. Mijmer. Mij. Ver. Weg.**

hoofdletter

ik was een hoofdletter
en dacht dat alles na mij
vanzelf wel mee zou vallen

ik stond altijd vooraan in de rij
was overal als eerste bij, stak
schouderkoppen boven alles uit

zinnen sleepten, streepten, schraapten
het verhaal stokstijf, gestopt
waar ik pas net begonnen was

zonder stenenstoet geen domino
hoe hard de eerste zet ook is

leer vallen met de rest

- JASMIJN LOBIK

en wanneer precies de afwas gedaan moet. Wanneer ik naar bed
Wanneer opstaan. Dat soort dingen.
Er valt een blad zoals altijd van de Ficus
knispereend
en verder zacht.
Komt terecht op de vloer.
Is dat de plek waar ze hoort. Als dat niet zo is mam,
kan ze dan nog steeds terug naar huis.
Ik droomde dat we aan dunne takken groeien
alsof we nooit ophouden met bestaan
alsof we een doorlopende leerlijn zijn. Iedereen wilde slagen.
Ik ben moe mam.
Ik wil nog 1 ding zeggen.
Wil je mij alsjeblieft vertellen,
dat 1 sneetje op mijn bord genoeg is.
en dat meer sneetjes
ergens anders in mijn hoofd bijvoorbeeld niet nodig zijn.

- HAVA GÜVELI

Valentina Cozzi

Pijnboomschaamhaar

verander je ook
maar een beetje hoe je staat
krijg je iets gloednieuws

zeggen de pijnboomnaalden
aan het begin van alles

- JAN LAUWEREYNS

Badgeest

twee gaan op in één
een reden om te leven
is er anders niet

het skelet onderwater
lacht je lieve benen toe

- JAN LAUWEREYNS

uit de tijd dat er nog bestoven werd

Lekkerste zoals een rondje een vierkantje is met
Glad gestreelde hoeken zo bent u mijn blauwe
Banaan die uit de hemel in het gras ploft en mij
Hand begerig naar een meisjesborst nipt inwilligt
Daar ook het woord turbo-kers niet gans voldoet

Geef mij aan de wellustige schilder van stillevens
Aan de patissier met het slechte hart die mij verpest
In een gecompliceerd flutterig onzingebackje terwijl
Die pauzehoudende scholier met zijn knapperige huid
Snapt hoe de rimpels aan zijn toekomst te gunnen

- MICHA HAMEL

tweepersoons kriebeltrui

wij bouwden een wollen wereld
sponnen hem geduldig
door de telefoon

aan ieder einde van de lijn was
Goede Tijden op tv en
in de hoorn gewoon 'met mij'

draad na draad na daad
werd ik schrijver jij schilder
de wereld een tweepersoons kriebeltrui

het niet-gezegde glipte door de naden
wat niet meer paste, traag ontrafelt
een label prikkend in de nek

scherpe kattennagelwoorden
scheurden dagenlange halen
per ongeluk – misschien

maar nooit meer niet te zien

- JASMIJN LOBIK

Valentina Cozzi

Spinnenvamp

zelfs in de wirwar
van een menigte zie je
de rode draad

de zelfverslinder verzinkt
zachtjes in de lingerie

- JAN LAUWEREYNS

Donsdekendildo

op koude nachten
dient de donsdeken het liefst
als koppelaarster

verder moeten we zwijgen
over wat niet gezegd kan

- JAN LAUWEREYNS

Ik ben nergens te vinden Niet thuis Niet op straat
Niemand kan me vinden in mijn te grote kleren
ben ik de weg kwijt
Mama zeg tegen papa dat hij potgrond moet kopen
zoveel dat ik erin pas
dat hij het moet legen in een hoekje in mijn huis
wil je dit hem vragen
Ik kan erin gaan slapen Misschien lukt het dan wel
om te groeien opnieuw uit de aarde
als een lief en mooi meisje, dat ben ik toch mam

- HAVA GÜVELI

Wijnbeschouwing

voor de helft genen
in wijn als in het leven
een gelijkenis

zelfs neigend naar de leegte
smaakt de inhoud van het glas

- JAN LAUWEREYNS

Oprukpijnboom

zodra je een keer
door de barrière breekt
kun je nooit terug

zegt de vors in de pijnboom
bij de afsluiting van niets

- JAN LAUWEREYNS

Ik scheurde mij uit het fotoboek stopte haar in mijn trui
om haar ergens opnieuw op de wereld te zetten.
Waar ze een beetje zichzelf kon zijn.
Zonder precies te weten hoe dat moest. Wilde daarna zo
snel mogelijk weg.
In de hal stonden rijen schoenen. Ze waren aan hun
Plaats gehecht.
Ik trok de mijne aan met heel veel zin en tegenzin.
Zachtjes zei ik: "Mama ik ga" Ik zei het op zo een
manier dat het niet opviel dat ik stiekem iets had gedaan.

- HAVA GÜVELI

Valentina Cozzi

Ik loop naar huis. Ik was er lang niet geweest.
Mijn voeten gaan achteruit. Volgens mij heb ik er geen zin in.
Maar ik wil de deur fatsoenlijk afsluiten.
De regen krult mijn haren als vraagtekens om mijn hoofd.
Het is lastig om ze straks los te krijgen. Ik wil de weg niet kwijtraken.
Laatst vroeg ik aan iemand waar ik woon.
Hij zei dat ik er al was. Gekkie. Zijn ziel was volgens mij in een grapjesbui.
Ik loop al dagen met eventuele reddingsacties in mijn hoofd.
Ik drink water
om je uit mijn hoofd te spoelen.

- HAVA GÜVELI

De zon schijnt verlangend
op het bruine bladerdak.
Seizoenen liggen samen
in een ongemakkelijke omhelzing

Instagram @Luule

Colofon

Bijdragen: Valentina Cozzi, Hava Güveli, Micha Hamel,
Jan Lauwereyns en Jasmijn Lobik.

MUGzine is een schrift vol poëtische vloggertjes. Voor mensen die wakker liggen van onzichtbare olifanten die door de kamer stampen. Voor wie poëzie wil horen in het zoemen van een mug. MUGzine verschijnt ook op www.mugzines.nl.

© MUGzine is een uitgave van Poetry Affairs en MUGbooks

Grafisch ontwerp: BRRT (bart@brrt.nl)

19 | 2023